

РЕШЕНИЕ

№ 1153

гр. София, 24.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 27.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **8068** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл.167 ал.2 т.2 от Закона за движение по пътищата и Наредбата за организация на движението на територията на Столична община.

Образувано е по жалба вх.№ 28026/10.08.2021г. по описа на АССГ на З. Е. Х. от [населено място], [улица], ет.3, ап.10 чрез адв.Б. К. със съдебен адрес за призоваване – [населено място], [улица]/бл.63/, вх.Б, ет.4, ап.31 срещу принудителна административна мярка по чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП от 02.08.2021г., изразяваща се в принудително задържане чрез поставяне на „скоба“ на лек автомобил „С. Ф.“ с ДК [рег.номер на МПС] , управляван от жалбоподателя, наложена от Н. Г. К. на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“ при ЦГМ ЕАД.

В жалбата се твърди незаконосъобразност на наложената ПАМ, поради нарушения на материалния закон. Сочи се, че автомобилът не е бил паркиран в зона за почасово платено паркиране, а в самостоятелен имот, който не е част от [улица]. Иска се отмяна на ПАМ. В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. К., която поддържа жалбата. Претендира направените по делото разноси, съгласно представен списък.

Ответникът- „контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор,в сектор "Принудително задържане ", отдел "Паркиране", Дирекция "Паркиране и мобилност" в [фирма], се представлява от адв. Г., която оспорва жалбата. Претендира разноси, съгласно представен списък.

СГП не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 02.08.2021г. жалбоподателят З. Х. паркирал управлявания от него автомобил „С. Ф.“ с ДК [рег.номер на МПС] в [населено място], район О., на място, образувано на ъгъла на [улица]и [улица]. Същият ден, автомобилът бил принудително задържан, чрез поставена на предна лява гума „скоба“ съгласно чл.167, ал.2, т.2 ЗДвП, видно от протокол за блокирани автомобили от 02.08.2021г. /лист 36 от делото/ от „контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“ – служителят на [фирма] -Н. Г. К.. Жалбоподателят заплатил сумата от 36 лв. за отстраняване на поставената скоба, след което екип на ЦГМ освободил автомобила.

В съдебно заседание е разпитан като свидетел В. В. С., който работи в [фирма] на длъжност „контрольор, автомобилен транспорт, той и шофьор“. Спомня си за случая, като на 02.08.2021г. бил на работа заедно с колегата си Н. Г. К.. Обяснява, че е изготвил снимките, направени при поставяне на скобата и налагане на принудителната административна мярка. При предявяване на снимките – лист 38-52 от делото, посочва че автомобилът, управляван от жалбоподателя е влязъл по [улица], която улица е еднопосочна и е паркирал в края на улицата, където няма изход в посока към [улица]. Колата е спряла на ъгъла, който се образува от [улица]и [улица]. Твърди, че в началото на [улица]има поставен знак за „зелена зона“ и почасово платено паркиране, като цялата улица е част от зелена зона.

В хода на проведеното съдебно производство е прието заключение по допуснатата до изслушване съдебно –техническа експертиза. Съгласно заключението на вещото лице, мястото на паркиране на превозното средство „С. Ф.“ с ДК [рег.номер на МПС] , извършено на 02.08.2021г. е в поземлен имот 68134.404.53, с площ от 346 кв.м., като няма данни за собственост съгласно Заповед за одобрение на КККР № РД-18-45/09.07.2010г. на изпълнителния директор на АГКК. Мястото, където е бил паркиран автомобилът не е обозначено като платена зона за паркиране „зелена зона“ или „синя зона“. Мястото, на което е била паркирана колата не попада в зона за почасово платено паркиране, според приложената и заверена разпечатка –скица от сайта „Географска информационна система-С.“. Мястото, на което е приложена ПАМ с техническо средство –тип „скоба“ на 02.08.2021г. не попада в схемата за местоположение и обхвата, приета от СОС със Заповед № СОА20 РД-95-502/29.12.2020г.

По делото е прието като писмено доказателство и писмо от 28.09.2021г. на Кмета на район „О.“ – СО, съгласно, което поземлен имот 68134.404.53 и поземлен имот 68134.404.331, съгласно действащия регулационен план, одобрен с Решение № 21/19.03.2001г. на СОС и по действаща кадастрална карта и кадастрални регистри, одобрени със Заповед № РД-18-45/09.07.2010г. на изпълнителния директор на АГКК са част от уличната регулационна мрежа и са публична общинска собственост.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена чрез административния орган, в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е основателна по следните съображения:

Съгласно чл.167 ал.2 т.2 от ЗДвП, служби за контрол, определени от кметовете на общините, използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал.

3, до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство; Чл. 124. от НОДТСО регламентира, че оперативната дейност по използването и прилагането на техническото средство тип "скоба", таксуването на собствениците или упълномощените от тях водачи, както и освобождаването на принудително задържаните ППС, се организира и осъществява от общинското дружество [фирма] по ред и при условия, определени със заповед на кмета на Столична община, издадена на основание и в изпълнение на чл. 167 и следващите от Закона за движението по пътищата. В тази връзка по делото е приета Заповед № СОА20-РД95-502/29.12.2020г. на Кмета на Столична община.

ПАМ е наложена от компетентен орган, съгласно допълнително споразумение № РД-12-2П-202/02.08.2019г., длъжностна характеристика за длъжността "контрольор, автомобилен транспорт, той и шофьор" и инструкцията за работа на служителите на длъжност „контрольор, автомобилен транспорт, той и шофьор“ в сектор „Принудително задържане“ от отдел „Паркиране“ на дирекция „Паркиране“ в Центъра за градска мобилност ЕАД.

Принудителното задържане, представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл. 22 ЗАНН, която се налага при условията, посочени в специалния закон. ЗДвП не предвижда съставяне на нарочен акт в писмена форма за налагане на конкретната ПАМ. Аргумент в тази насока се извлича при тълкуване разпоредбата на чл. 172, ал.1 ЗДвП, според която изброените в чл. 171, т.1, т.2, т.4, т.5, буква "а", т.6 и т.7 от закона ПАМ се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По аргумент на противното за ПАМ по чл. 167, ал.2, т.2 ЗДвП не се изисква писмена форма. Поради това съдът приема, че за целта е достатъчен съставеният протокол за блокирани автомобили /лист 36-37 от делото/, който констатира поставяне на техническото средство и с който мярката се счита за наложена. От същия е виден номерът и марката на автомобила, дата и часът на заскобване. По същия начин стои положението с поставеното на автомобила съобщение, притежаващо уникален пореден номер.

Техническото средство може да се прилага единствено и само по отношение на пътно превозно средство, за което не е заплатена съответната такса по чл. 99, ал. 3 ЗДвП и което е паркирано в определените места от кмета за платено паркиране, обозначени съгл. чл. 99, ал. 2 ЗДвП.

В конкретния случай е безспорно, че не е заплатена такса за платено паркиране.

Спорен по делото е въпросът, дали мястото, на което е бил паркиран автомобилът, попада в зона за платено паркиране.

Член 99 ал.1 от Закона за движение по пътищата определя, че в населените места собственикът или администрацията, управляваща пътя, може да определи райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието.

Съгласно чл. 54 от Наредба за организацията и движението на територията на Столична община /НОДТСО/, на улици, булеварди, площади и паркинги - публична общинска собственост и други части от пътната инфраструктура, както и други терени - общинска собственост, съобразно схеми за местоположението и обхвата, приети от Столичния общински съвет, със заповед на кмета на Столична община, се въвежда режим на почасово платено паркиране на ППС. Върху разрешените за паркиране места на тротоари, се разрешава паркиране на ППС с допустима максимална маса до

2.5 тона и на микробуси и автобуси с до 12 пътнически места.

В чл.55 от НОДТСО са определени границите на „зелена зона“ и границите на „Синя зона“ за почасово платено паркиране. Изрично е посочено, че зоните са оградени от изчерпателно посочени улици и булеварди.

У. от законодателя термин "зона" е пространство, определена територия, чиито граници - улици и булеварди, очертават териториалния обхват на въведения режим на почасово платено паркиране на ППС. В рамките на тази територия се включват съответните разрешени, определени и обозначени за това места за паркиране.

. Чл. 62 от НОДТСО предвижда, че началото и краят на действие на зоните за паркиране в режим на почасово платено паркиране се сигнализират с пътни знаци и табели, чрез които на водачите на ППС се указват условията за паркиране, като могат да се оборудват с камери за видео наблюдение, апарати за фото заснемане и да се обозначават с пътна маркировка. Като доказателства по делото са приложени Заповед № СОА20 – РД95-502/29.12.2020г. на Кмета на СО за въвеждане на територията на СО режим на почасово платено паркиране „Синя зона“ и „Зелена зона“, Заповед № СОА18-РД95-454/03.08.2018г. на кмета на СО, с която е одобрен реда и условията за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС, в зоните за почасово платено паркиране, при използване на техническо средство тип „скоба“. Приложено е Решение № 73/17.12.015г. на СОС за определяне на цени за паркиране в зоните с въведен режим на почасово платено паркиране и Схема на подзона № 11, в която е бил паркиран автомобилът.

От тези доказателства безспорно се установява, че [улица] попада в режима на почасово платено паркиране „Зелена зона“, към момента когато е бил паркиран автомобилът. По делото се установи въз основа на свидетелските показания на св.С., приложения снимков материал и приетата съдебно –техническа експертиза, че автомобилът е паркиран в поземлен имот № 68134.404.53. От приетото писмо, подписано от Кмета на район „О.“ се установява, че процесният имот е публична общинска собственост и е част от уличната регулационна мрежа. Несъмнено, мястото на което е паркиран автомобила от жалбоподателя, попада в зона, оградена от улици – [улица]и [улица], които са част от зелената зона съгласно схема на подзона №11.

На [улица]в посока [улица], по която е влязъл автомобилът, управляван от жалбоподателя има поставен знак „Ж13“ – „път без изход“, както и знак за почасово платено паркиране Д13- „зелена зона“, видно от свидетелските показания на св.С., приложените снимки, както и при извършена справка в „G. maps“.

Съдът не кредитира изцяло заключението на вещото лице, тъй като изводите му по въпрос 3, 4 и 5 не кореспондират с останалия доказателствен материал, който бе представен от ответника по делото, след изготвяне на експертното заключение в последното по делото проведено открито съдебно заседание.

В конкретния казус са обективирани и двете материалноправни предпоставки, обуславящи приложимост на мярката по чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП - налице е паркиране на превозното средство на място в зона, определена за платено паркиране и не е заплатена дължимата такса за паркиране.

Фактическият състав на визираната в чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП мярка за административна принуда, при наличието на който е законосъобразно прилагането ѝ, е ясно установен в законовата норма - да е налице паркиране на моторно превозно средство в зона, определена за платено паркиране, във време, за което е дължимо заплащане и това плащане да не е извършено към установения за валидността му

момент. Елементите на фактическия състав трябва да са налице кумулативно.

По делото, от приложената схема на подзона № 11- лист 98 е видно, че автомобилът е бил паркиран в територия, която попада в т.нар. „зелена зона“, оградена от [улица], [улица]и [улица].

При тези фактически констатации, съдът намира, че участъкът, върху който е паркиран процесния автомобил принадлежи към зона за платено почасово паркиране и попада в обхвата на режима за платено почасово паркиране. Режимът за платено почасово паркиране в обособените зони, в случая „зелена зона“ включва местата, които са рамкирани и оградени от конкретно посочените улици и булеварди, какъвто е и конкретния случай.

Дори и поземленият имот, в който е паркирал жалбоподателят да е самостоятелен поземлен имот с посочен идентификатор, същият попада в определената зона – район в съответствие с разпоредбата на чл.54 от НОДТСО.

Съдът счита, че наложената ПАМ е законосъобразна и поради съответствие с целта на закона - да преустанови и предотврати правонарушението и вредните последици от него. С оглед на изложеното атакуваната ПАМ се явява законосъобразна и жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

От страна на ответника е направено искане за присъждане на разноски, което с оглед изхода на спора се определя като основателно и следва да му се присъдят направените по делото разноски в размер на 600 лв., представляващи заплатено по банков път адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд - София град, 61-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. Е. Х. от [населено място], [улица], ет.3, ап.10 чрез адв.Б. К. със съдебен адрес за призоваване – [населено място], [улица]/бл.63/, вх.Б, ет.4, ап.31 срещу принудителна административна мярка по чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП от 02.08.2021г., изразяваща се в принудително задържане чрез поставяне на „скоба“ на лек автомобил „С. Ф.“ с ДК [рег.номер на МПС] , управляван от жалбоподателя, наложена от Н. Г. К. на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“ при ЦГМ ЕАД.

ОСЪЖДА З. Е. Х. ЕГН [ЕГН] да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК] направените по делото разноски общо в размер на 600 / шестотин/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ: